

Accèssit B

SHINE

Hi havia una vella llegenda que parlava de les estrelles i de la seva bellesa, tan brillants i resplendents, en mig de tota la foscor de la nit i la lleu brillantor que desprenia la lluna. Les estrelles, astres considerats fantàstics, aportaven màgiques coses a tothom qui creïés en elles. Aquestes, simplement meravelloses, concedien desitjos a les persones que ho mereixien. Es creia que al finalitzar la vida de les persones, les seves ànimes es convertien en astres, depenent de la seva bondat i del seu bon cor. Si la persona havia actuat amb maldat en una vida anterior, creant problemes i molestant als altres, es convertia en un petit meteorit al qual la resta podia molestar tant com ella ho havia fet. En canvi les bones persones, premiades per les seves bones actuacions i bona voluntat, es convertien en grans astres i estrelles precises. Tothom aspirava a convertir-se en un màgic i fantàstic cometa, que passés a gran velocitat per tot arreu regalant il·lusions i esperances. S'ha de dir que molt pocs es convertien en cometes, ja que eren especials i n'hi havia ben pocs. Es deia que eren els únics que podien conferir desitjos perquè tenien tan bon cor que era impossible que fessin el mal; a més, que si utilitzaven els seus màgics poders per fer el mal, instantàniament desapareixerien de la galàxia. Els cometes tenien molts anys, tants que ningú seria capaç de comptar-los.

Alguns afirmaven que la llegenda era certa, que tot el que s'explicava era real sense cap detall fictici; d'altres ho negaven tot i deien que era una fal·làcia, que no podia ser real. La llegenda sempre s'explicava als nens quan encara eren petits i sempre se la creien. S'explicava a la infantesa perquè la llegenda també deia que els somriures innocents dels infants eren la màxima energia de tots

els astres de la galàxia, perquè els sentiments dels nens petits són els més purs que es poden tenir, sense dobles intencions o altres pensaments a la ment, tan sols la seva esperança per poder-se convertir algun dia en fantàstics cometes.

Els nens sempre creuran tot el que se'ls digui, no perdran l'esperança, sempre conservaran la seva il·lusió, mantindran intacte el seu món de fantasia on viuran un munt d'aventures impressionants... Ells sempre seran ànimes pures que mantindran la fantasia dins un món que no creu en la màgia de l'univers, un univers on no entenem massa coses i intentem donar una explicació a tot, sense voler acceptar que hi ha coses que mai tindran sentit, ni tampoc una explicació. Les coses màgiques són això, coses fantàstiques sense cap sentit: sempre troben una nova manera de meravellar-te, impressionar-te, de deixar-te amb la boca oberta sense poder dir ni una sola paraula perquè estàs tan confós amb el que passa que no tens paraules per descriure aquest tipus de coses.

Aquesta llegenda n'era una d'aquestes coses màgiques que passen al món... Nosaltres no ens assabentem d'elles, o simplement no hi volem creure per por o per buscar una explicació per tot i quan no la trobem tanquem els ulls i fem com si no ho haguéssim vist o sentit. Però amb aquesta llegenda no es podia tancar simplement els ulls i deixar-ho córrer, aquesta era una de les llegendes més fantàstiques però alhora reals que s'hagi explicat en aquest meravellós univers. La llegenda és real com moltes altres coses, està bé viure a la realitat però mai perdre la il·lusió per a fantasia.

Hind El Aaouad